C U R T E A D E A P E L N O R D

Dosarul nr.1a-410/25 Judecătoria Soroca sediul Central
1-24136590-03-1a-09072025 Judecător C.Botnaru

D E C I Z I E
În numele Legii
24 februarie 2026

Colegiul penal al Curții de Apel Nord,
având în componența sa:
Președintele ședinței de judecată Ion Talpa
Judecători Ghenadie Liulca, Ludmila Iarmaliuc
Grefier Carolina Bejenari
cu participarea:
Procurorului Valentina Gavdiuc
Avocatului Liliana Bînzari

a judecat în ședință publică, în ordine de apel, apelurile declarate de către inculpatul Grosu Arcadie și de către avocații Bînzari Liliana și Panțîru Victor, împotriva sentinței Judecătoriei Soroca sediul Central din 17.06.2025, prin care

Grosu Arcadie *****, numărul de identificare *****, născut la *****, cetățean al Republicii Moldova, domiciliat în *****, studii superioare, supus militar, căsătorit, 2 copii minori la întreținere, până la reținere a fost angajat în câmpul muncii, fără antecedente penale,

a fost recunoscut vinovat și condamnat în baza art.213 lit.b) CP la pedeapsa sub formă de închisoare pe un termen de 2 ani, cu privarea de dreptul de a ocupa funcții în domeniul medicinii pe un termen de 3 ani.

În temeiul art.72 alin.(2) CP, pedeapsa închisorii stabilită lui Grosu Arcadie s-a dispus de a fi executată în penitenciar de tip deschis.

S-a aplicat în privința lui Grosu Arcadie ***** măsura de reprimare - arestul preventiv, care se va menține până ce sentința va deveni definitivă, cu luarea lui sub strajă din sala de judecată.

Termenul ispășirii pedepsei cu închisoarea s-a dispus de a fi calculat din data pronunțării sentinței – 17.06.2025.

Acțiunea civilă înaintată de către succesorul victimei, Belous Boris cu privire la încasarea prejudiciului material și moral, s-a admis parțial.

S-a încasat din contul lui Grosu Arcadie, în beneficiul lui Belous Boris prejudiciul material în sumă de 50000 lei.

S-a încasat din contul lui Grosu Arcadie în beneficiul lui Belous Boris prejudiciul moral în sumă de 200000, în rest, încasarea prejudiciului moral într-o sumă mai mare, se respinge.

S-a încasat în beneficiul Statului suma de 13580 cu titlu de cheltuieli judiciare suportate pentru efectuarea expertizei.

Cu privire la corpurile delicte instanța a decis: - fișa medicală a bolnavului de staționar nr.6613 din 04.08.2023 al IMSP al Spitalului raional Soroca pe numele pacientului Belous Boris - de restituit în adresa IMSP ”Spitalul Raional Soroca” după definitivarea sentinței; - fișa medicală a bolnavului de staționar nr. 2318528 din 21.08.2023 al IMSP al Institutului de Medicină Urgentă, secția chirurgie septico-purulentă nr.3 pe numele lui Belous Boris - de restituit în adresa IMSP ”Institutul de Medicină de Urgență” după ce sentința va deveni definitivă.

Termenul de examinare a cauzei: în instanța de fond – 02.09.2025-27.02.2025; în instanța de apel – 08.07.2025-24.02.2026.

După expunerea esenței cauzei de către judecătorul raportor, ținând cont de materialele cauzei, opiniile participanților la proces, pentru expunere asupra apelurilor înaintate, Colegiul penal, -

C O N S T A T Ă :

Adoptând sentința în cauză prima instanță a reținut, că Grosu Arcadie, activând în temeiul contractului individual de muncă nr.42/2023 din 01.08.2013, în calitate de medic chirurg în cadrul Spitalului Raional Soroca ,,A. Prisacari”, fiind responsabil de acordarea asistenței medicale lui Belous Boris, născut la **********, care la 09.08.2023 ora 13:00, a fost internat în secția chirurgie IMSP SR Soroca, cu diagnoza ”ocluzie intestinală”, contrar obligațiunilor sale de serviciu, stipulate în fișa de post din 21.07.2021, a încălcat din neglijență regulile şi metodele de acordare a asistenței medicale chirurgicale şi de monitorizare a pacientului, fapt care a generat decesul acesteia la data de 21.08.2022, ora 23:05 în secția reanimare al Institutului de Medicină Urgentă din mun.Chișinău.

Potrivit concluziei raportului de expertiză judiciară în comisie nr.202404X0110 din 30.09.2024, ”Conform documentelor medicale, se constată că, Grosu Arcadie nu a ținut cont de prevederile Protocolului Clinic Național PCN-334 ”Ocluzia intestinală superioară la adulți” care stipulează că ”Scopul principal

în tratamentul ocluziei intestinale este înlăturarea cauzei și restabilirea funcției normale a intestinului, ceea ce în majoritatea cazurilor poate fi asigurată numai prin intermediul intervenției chirurgicale" precum și că "în cazul când ocluzia intestinală este provocată de cauze inflamatorii, se aplică operația urgentă amânată care se efectuează în lipsa răspunsului pozitiv la tratamentul non-operator timp de 24-48 ore, chiar și fără semne de progresare a procesului sau infecției peritoneală".

A neglijat prevederile art.13 alin.(5) a Legii, cu privire la drepturile şi responsabilitățile pacientului, care prevede că "În caz de refuz la intervenția medicală, exprimat de către pacient, reprezentantul său legal sau ruda apropiată, acestuia i se explică, într-o formă accesibilă, consecințele posibile. Refuzul categoric al pacientului se perfectează prin înscrierea respectivă în documentația medicală, cu indicarea consecințelor posibile, şi se semnează în mod obligatoriu de către pacient, reprezentantul său legal sau ruda apropiată, precum şi de către medicul curant". Nefiind consemnat refuzul pacientului sau reprezentantului legal al acestuia, prin urmare, pacientului Belous Boris, a.n.*****, nu i-a fost acordat tratament chirurgical necesar în asemenea cazuri, în IMPS SR Soroca, fiind externat la 14.08.2023, ora 08:00, intervenția chirurgicală fiind realizată doar în IMPS IMU din mun.Chișinău. Ca urmare, la 21.08.2023 a survenit decesul pacientului Belous Boris a.n.*****, în rezultatul peritonitei purulente totale, ca consecința perforației idiopatice a intestinului subțire.

Judecând cauza, prin prisma probelor administrate în proces, instanța de judecată l-a recunoscut vinovat pe Grosu Arcadie și l-a condamnat în baza art.213 lit.b) CP la pedeapsa sub formă de închisoare pe un termen de 2 ani, cu privarea de dreptul de a ocupa funcții în domeniul medicinii pe un termen de 3 ani. Totodată, instanța s-a expus și privitor la acțiunea civilă, corpurile delicte și cheltuielile judiciare.

Sentința în cauză a fost contestată cu apel de către inculpat care fără a invoca careva temeiuri a pledat pentru casarea sentinței și achitarea sa de sub învinuirea adusă.

A contestat sentința în cauză și avocatul Liliana Bînzari în interesele inculpatului Grosu Arcadie, solicitând achitarea acestuia de sub învinuirea adusă.

În susținerea poziției a invocat, că organul de urmărire penală îl acuză pe Grosu Arcadie că acesta a încălcat din neglijență regulile şi metodele de acordare a asistentei medicale chirurgicale şi de monitorizare a pacientului. În același timp, din sensul normei art.213 lit.b) CP, constituie infracțiune încălcarea din neglijentă de către medic a regulilor sau metodelor de acordare a asistenței medicale. La fel, din sensul normei art.213 CP, se deduce concluzia certă că regulile de acordare a asistenței medicale sunt distincte de metodele de acordare a asistenței medicale. Din sensul normei art.213 CP, legiuitorul a indicat în mod imperativ că un medic poate fi pus sub acuzare fie de încălcarea regulilor de acordare a asistenței

medicale, fie de încălcarea metodelor de acordare a asistenței medicale. Contrar cerințelor instituite în mod imperativ de legiuitor, organul de urmărire penală îl acuză pe Grosu Arcadie de încălcarea cumulativă a regulilor şi metodelor de acordare a asistenței medicale chirurgicale, iar instanța de judecată constată în acțiunile lui Grosu Arcadie o faptă ce contravine unei norme imperative din CP, și anume dispoziției art.213 lit.b) CP. La rândul său, instanța de judecată a constatat în mod arbitrar că Grosu Arcadie ar fi încălcat regulile sau metodele de acordare a asistenței chirurgicale, fără să stabilească care din acestea sunt reguli si care sunt metode. Organul de urmărire penală nu a indicat în actul de învinuire norma juridică încălcată de Grosu Arcadie, iar instanța de judecată a constatat în mod arbitrar încălcarea acestora, inclusiv cu încălcarea art.325 CPP.

Menționează, că experții judiciari în raportul de expertiză judiciară în comisie nr.202404X0110 din 30.09.2024 (f.d.176-187, vol.I) au stabilit că tratamentul medicamentos aplicat pacientului în IMSP SR Soroca a fost corect, în conformitate cu diagnoza stabilită şi manifestările clinice existente. Iar obiecția referitor la monitorizarea lui Belous Boris, experții judiciari o atribuie la modului de completare a fișei medicale. În același timp, completarea fișei medicale nu are legătură cauzală cu stabilirea şi aplicarea tratamentului şi nici cu cauza decesului lui Belous Boris. În așa fel, acest fapt nu constituie elementul obiectiv şi elementul subiectiv al componenței de infracțiune prevăzute de art.213 lit.b) CP.

Indică, că nerespectarea regulilor de perfectare a consimțământului şi modului de perfectare a acordului informat sau a refuzului benevol la intervenția medicală nu-i poate fi imputată lui Grosu Arcadie, dar nici nu se asimilează cu regulile sau metodele de acordare a asistenței medicale.

În viziunea apelantei, actul de acuzare a fost întocmit contrar cerinței imperative a art.281 CPP, nefiind indicate acțiunile sau inacțiunile concrete presupus ilegale ale lui Grosu Arcadie, precum şi normele juridice presupus a fi încălcate de Grosu Arcadie, iar instanța de judecată a încălcat limitele de judecare stabilite prin norma imperativă a art.325 CPP, or, a constatat ca normă juridică încălcată de Grosu Arcadie art.17 alin.(1) din Legea nr.264 din 27.10.2005 cu privire la exercitarea profesiei de medic, normă care nu i-a fost imputată lui Grosu Arcadie prin actul de învinuire.

Invocă dezacord cu aprecierea probelor de către instanța de fond, specificând, că prevederile din PCN-334 care i se impută lui Grosu Arcadie că nu le-ar respectat, sunt prevederi ce poartă un caracter general, regăsindu-se la caseta 14 Considerații generale din PCN-334, ediția anului 2018, Vol.I, f.d.65 verso, potrivit cărora -„Scopul principal în tratamentul ocluziei intestinale este înlăturarea cauzei şi restabilirea funcției normale a intestinului, ceea ce în majoritatea cazurilor poate fi asigurată numai prin intermediul intervenției chirurgicale. Dar pentru a obţine rezultate favorabile operația este completată de

măsurile conservative.”. Pe altă parte, în conținutul Casetei 20 (Vol.I, f.d.67 verso) din PCN-334 se indică că, Operația urgentă amânată - se efectuează în lipsa răspunsului pozitiv la tratamentul non-operator timp de 24-48 de ore.

Consideră, că Grosu Arcadie a respectat algoritmul de conduită (C.1) din PCN-334 (Vol.I, f.d.56). În aşa caz nu se impunea efectuarea intervenției chirurgicale, or aceasta se recomanda doar în cazul în care nu ar fi dat efect tratamentul conservativ.

Rezumă, că instanța de judecată nu a avut niciun temei să constate că Grosu Arcadie, a admis încălcări prin ignorarea la pacientul Belous Boris a diagnosticului peritonită purulentă totală, ca consecință a perforației idiopatice a intestinului subțire, a cărei evoluție trebuia şi putea să fie stabilită în dinamică de la data internării pacientului, or, acest fapt exprimă o depășire a limitei de judecare stabilită prin art.325 CPP- lui Grosu Arcadie nu i se impută nestabilirea diagnozelor, ori stabilirea greșită a diagnosticului.

Conclude, că nu se constată nicio încălcare din partea lui Grosu Arcadie, dimpotrivă, acțiunile lui au fost conforme recomandărilor PCN-334 ediția anului 2018, iar concluziile instanței de judecată nu coroborează cu probele cercetate, acestea fiind apreciate vădit nerezonabil, în acelaşi timp, fiind puse la baza pronunțării sentinței de condamnare a lui Grosu Arcadie.

A contestat sentința în cauză şi avocatul Victor Panțîru, solicitând achitarea lui Grosu Arcadie pe motiv că în acțiunile acestuia nu se întrunesc elementele infracțiunii imputate.

În susținerea poziției a indicat, că instanţa de fond s-a bazat pe o evaluare greşită a probelor administrate în cursul cercetării judecătoreşti, deoarece la evaluarea probelor, instanţa de judecată nu a avut în vedere faptul că de către partea acuzării nu a fost probată legătura de cauzalitate dintre pretinsele inacţiuni imputate lui Arcadie Grosu şi decesul pacientului Belous Boris, ceea ce înseamnă că în cauză este prezentă lipsă laturii obiective a componentei de infracţiune.

Notează, că în jurisprudența sa, Curtea Europeană a menţionat că la evaluarea de către o instanță a problemelor extrem de complexe referitoare la neglijența medicală, este foarte probabil ca rapoartele medicale ale experților să aibă o importantă crucială, fapt care le conferă un rol deosebit în cadrul procedurii (Bajic v. Croaţia, 13 noiembrie 2012, & 95; Sara Lind Eggertsdottir v. Islanda.

Cu toate acestea, deși, acuzarea şi-a construit întreaga acuzație în baza concluziilor din raportul de expertiza judiciară în comisie nr.202404X0110 din 30.09.2024, iar instanța l-a pus la baza sentinței de condamnare, apărarea atrage atenția asupra faptului că potrivit concluziilor din acest raport de expertiză, nu rezultă că de către experți a fost stabilită legătura de cauzalitate dintre inacțiunile imputate lui Arcadie Grosu şi decesul pacientului Belous Boris, fiind indicat doar că în cazul efectuării intervenției chirurgicale imediat după stabilirea diagnosticului

la data de 11.08.2023, posibilitatea evitării complicațiilor soldate cu deces, nu se exclude. Această concluzie a experților nu este o concluzie certă, ceea ce conform art.8 CPP reprezintă un dubiu, care urmează a fi interpretat în favoarea inculpatului.

Deși, apelantul a declarat în fața instanței că la acordarea asistenței medicale pacientului Belous Boris, el a întreprins toate măsurile ce se impuneau reieșind din starea de sănătate a pacientului şi careva reguli sau metode la diagnosticarea şi tratamentul pacientului, el nu a încălcat, instanța nu a analizat argumentele sale nici într-un fel.

Așadar, se atestă că instanța de fond a trecut cu vederea argumentele apărării, ignorând că de fapt diagnosticul a fost stabilit corect de către Arcadie Grosu, iar tratamentul aplicat pacientului Belous Boris a fost unul adecvat, în conformitate cu protocoalele medicale.

Apărarea consideră, că instanța de fond nu putea să constate vinovăția lui Arcadie Grosu, atâta timp cât nu există o concluzie certă cu privire la legătura de cauzalitate dintre inacțiunile imputate lui Arcadie Grosu şi decesul pacientului Belous Boris, or, orice persoană acuzată de o infracțiune este prezumată a fi nevinovată.

În instanța de apel inculpatul și apărătorul acestuia, au susținut apelurile declarate și au solicitat admiterea lor pe motivele și argumentele invocate .

Procurorul și succesorul părții vătămate, au pledat pentru respingerea cererilor de apel ca nefondate.

Verificând apelurile declarate în raport cu materialele cauzei prezentate spre examinare şi prevederile Legii, ascultând părerile participanților la proces, Colegiul a ajuns la concluzia, că apelurile urmează a fi respinse ca nefondate, respectiva soluție fiind adoptată în conformitate cu prevederile art.415 alin.(1), pct.1), lit.c) CPP, potrivit cărora, instanța de apel, judecând cauza în ordine de apel, adoptă una din următoarele decizii: *...respinge apelul, menținând hotărârea atacată, dacă: ...apelul este nefondat*.

Colegiul penal operează cu prevederile art.414 alin.(1) CPP, care stipulează, că instanța de apel, judecând apelul, verifică legalitatea şi temeinicia hotărârii atacate în baza probelor examinate de prima instanță, conform materialelor din cauza penală, şi în baza oricăror probe noi prezentate instanței de apel. De asemenea, Colegiul se conduce și de prevederile art.413 alin.(3) CPP, în temeiul cărora instanța de apel, la cererea părților, poate cerceta suplimentar probele administrate în primă instanță și poate administra probe noi.

De asemenea în instanța de apel la solicitarea părților, în susținerea poziției, a fost cercetată și baza probantă scrisă.

Astfel, în susținerea poziției expuse, Colegiul penal menționează, că latura obiectivă a infracțiunii prevăzută de art.213 CP, include: 1) fapta prejudiciabilă,

care ia forma acțiunii sau inacțiunii de încălcare a regulilor sau metodelor de acordare a asistenței medicale; 2) urmările prejudiciabile care se prezintă, în mod alternativ, ca vătămare gravă a integrității corporale sau a sănătății ori ca decesul victimei; 3) legătura cauzală dintre fapta prejudiciabilă şi urmările prejudiciabile.

Totodată instanța de apel indică, că acțiunile inculpatului Grosu Arcadie au fost încadrate în baza art.213 lit.b) CP, care este o normă de blanchetă, deoarece încălcarea regulilor sau metodelor de acordare a asistenței medicale urmează a fi descrisă și constatată în baza reglementărilor la nivel normativ.

La acest capitol, Colegiul penal menționează, că prin decizia nr.44 din 14.05.2018, pe marginea sesizării nr.55g/2018 privind excepția de neconstituționalitate a unor prevederi din art.213 CP, Curtea Constituțională a menționat, că sub aspectul necesității reglementării la nivel normativ a regulilor sau a metodelor de acordare a asistenței medicale, în prezent acestea sunt adoptate de către Ministerul Sănătății sub forma protocoalelor instituționale, a ghidurilor, a standardelor medicale și a altor acte de acest tip, care stabilesc în ansamblu standardul de calitate a serviciilor medicale. Această competență a Ministerului Sănătății este prevăzută de art.28 din Legea ocrotirii sănătății nr.411 din 28.03.1995, care prevede că în practica medicală sunt aplicate și prescrise metodele de profilaxie, diagnostic și tratament, și medicamentele permise de Ministerul Sănătății.

Deși prevederile art.213 CP, sancționează neglijența medicală care a condus la vătămarea gravă a integrității corporale sau a sănătății sau la decesul pacientului, acestea nu menționează dacă regulile sau metodele de acordare a asistenței medicale trebuie să fie stabilite printr-un act normativ. Nici prevederile art.28 din Legea ocrotirii sănătății nu conțin asemenea cerințe. Sub acest aspect, Ministerului Sănătății i s-a acordat o marjă de discreție.

Astfel, Colegiul penal indică, că la infracțiunile prevăzute de art.213 CP, urmează a se verifica actul de punere sub învinuire sub aspectul corespunderii cerințelor legale de claritate și anume dacă acesta conține indicații concrete asupra regulilor sau metodelor de acordare a asistenței medicale, în vigoare la momentul săvârșirii faptei, pe care le-ar fi încălcat inculpatul, cu indicarea denumirii lor, de către cine și când au fost adoptate, dispozițiile precise din acestea pe care le-ar fi neglijat inculpatul în raport cu circumstanțele din speță, cât și expertiză judiciară prin care ar fi fost constatate încălcările incriminate, nemijlocit în raport cu regulile sau metodele de acordare a asistenței medicale care urmau a fi legal incriminate inculpatului prin rechizitoriu.

Aspectele evidențiate mai sus prezintă importanță deosebită, deoarece rolul lor este acela de a determina în final încadrarea juridică a faptei imputabilă inculpatului, atât pentru aplicarea corectă a legii penale, cât și pentru modul de

desfășurare a judecării acestui dosar, determinând, nu în ultimul rând, concordanța între conținutul legal al infracțiunii și conținutul constitutiv al acesteia.

În jurisprudența sa constantă Curtea Europeană a Drepturilor Omului reamintește cu fiecare ocazie posibilă că echitatea unei proceduri se apreciază în raport cu ansamblul acesteia. Vorbind despre importanța încadrării juridice a unei fapte, Colegiul penal face trimitere la dispozițiile art.6 § 3 lit.a) din Convenție, care exprimă necesitatea acordării unei atenții deosebite notificării „acuzației" aduse persoanei deferite judecății.

Principala problemă adusă în discuție pe orice cauză penală se referă la vinovăția sau nevinovăția persoanei deferite judecății în raport cu faptele infracționale imputate acesteia prin rechizitoriu.

Colegiul penal reiterează că prin „încadrarea juridică" a acțiunilor inculpatului se are în vedere determinarea și constatarea juridică a corespunderii exacte între semnele faptei prejudiciabile săvârșite și semnele componenței infracțiunii, prevăzute de norma penală, după cum se menționează în art.113 CP.

Conform prevederilor art.51 alin.(1) CP, temeiul real al răspunderii penale îl constituie fapta prejudiciabilă săvârșită, iar componența infracțiunii, stipulată în legea penală, reprezintă temeiul juridic al răspunderii penale, iar alin.(2) al aceleiași norme stipulează, că răspunderii penale este supusă numai persoana vinovată de săvârșirea infracțiunii prevăzute de legea penală.

Potrivit art.52 alin.(1),(2) CP, se consideră componență a infracțiunii totalitatea semnelor obiective şi subiective, stabilite de legea penală, ce califică o faptă prejudiciabilă drept infracțiune concretă. Componența infracțiunii reprezintă baza juridică pentru calificarea infracțiunii potrivit unui articol concret din prezentul cod.

Conform art.389 alin.(1) CPP, sentința de condamnare se adoptă numai în condiția în care, în urma cercetării judecătorești, vinovăția inculpatului în săvârșirea infracțiunii a fost confirmată prin ansamblul de probe cercetate de instanța de judecată.

Judecând apelurile declarate împotriva sentinței, instanța de apel, conclude că probele acumulate de organul de urmărire penală confirmă săvârșirea de către Grosu Arcadie a infracțiunii ce i se impută, or, la caz se întrunesc elementele componente ale infracțiunii prevăzute la art.213 lit.b) CP.

Astfel, cu referire la învinuirea înaintată lui Grosu Arcadie în comiterea infracțiunii prevăzute de art.213 lit.b) CP, Colegiul penal reține, că obiectul juridic principal al infracțiunii în cauză îl formează relațiile sociale cu privire la acordarea competentă a asistenței medicale. Obiectul juridic secundar îl constituie relațiile sociale cu privire la sănătatea sau viața persoanei. Latura obiectivă a infracțiunii prevăzute de art.213 lit.b) CP are următoarea structură: 1) fapta prejudiciabilă, care ia forma acțiunii sau inacțiunii de încălcare a regulilor sau metodelor de acordare a

asistenței medicale; 2) urmările prejudiciabile care se prezintă, în mod alternativ, ca vătămare gravă a integrității corporale sau a sănătății ori ca decesul victimei; 3) legătura cauzală dintre fapta prejudiciabilă şi urmările prejudiciabile.

Acțiunile inculpatului au fost încadrate în baza art.213 lit.b) CP, care este o normă de blanchetă, deoarece încălcarea regulilor sau metodelor de acordare a asistenței medicale urmează a fi descrisă și constatată în baza reglementărilor la nivel normativ.

La caz, Colegiul penal reține, că acuzarea se axează pe faptul, că Grosu Arcadie *****, activând în temeiul contractului individual de muncă nr. 42/2023 din 01 august 2013, în calitate de medic chirurg în cadrul Spitalului Raional Soroca „A. Prisacari", fiind responsabil de acordarea asistenței medicale lui Belous Boris, născut la **********, care la 09.08.2023 ora 13:00, a fost internat în secția chirurgie IMSP SR Soroca, cu diagnoza "ocluzie intestinală", contrar obligațiunilor sale de serviciu, stipulate în fişa de post din 21 iulie 2021, a încălcat din neglijență regulile şi metodele de acordare a asistenței medicale chirurgicale şi de monitorizare a pacientului, fapt care a generat decesul acesteia la data de 21 august 2022, ora 2305 în secția reanimare al Institutului de Medicină Urgentă din mun. Chișinău.

Potrivit concluziei raportului de expertiză judiciară în comisie nr.202404X0110 din 30.09.2024, "Conform documentelor medicale, se constată că, Grosu Arcadie nu a ținut cont de prevederile Protocolului Clinic Național PCN-334 " Ocluzia intestinală superioară la adulți" care stipulează că "Scopul principal în tratamentul ocluziei intestinale este înlăturarea cauzei și restabilirea funcției normale a intestinului, ceea ce în majoritatea cazurilor poate fi asigurată numai prin intermediul intervenției chirurgicale" precum și că "în cazul când ocluzia intestinală este provocată de cauze inflamatorii, se aplică operația urgentă amânată care se efectuează în lipsa răspunsului pozitiv la tratamentul non-operator timp de 24-48 ore, chiar și fără semne de progresare a procesului sau infecției peritoneală".

A neglijat prevederile art.13 alin.(5) a Legii, cu privire la drepturile şi responsabilitățile pacientului, care prevede că " În caz de refuz la intervenția medicală, exprimat de către pacient, reprezentantul său legal sau ruda apropiată, acestuia i se explică, într-o formă accesibilă, consecințele posibile. Refuzul categoric al pacientului se perfectează prin înscrierea respectivă în documentația medicală, cu indicarea consecințelor posibile, şi se semnează în mod obligatoriu de către pacient, reprezentantul său legal sau ruda apropiată, precum şi de către medicul curant". Nefiind consemnat refuzul pacientului sau reprezentantului legal al acestuia, prin urmare, pacientului Belous Boris a.n.*****, nu i-a fost acordat tratament chirurgical necesar în asemenea cazuri, în IMPS SR Soroca, fiind externat la 14.08.2023 ora 08:00, intervenția chirurgicală fiind realizată doar în IMPS IMU din mun. Chișinău. Ca urmare, la 21.08.2023 a survenit decesul

pacientului Belous Boris a.n.*****, în rezultatul peritonitei purulente totale, ca consecința perforației indiopatice a intestinului subțire.

Astfel, Colegiul penal rezumă, că la caz acuzarea a elucidat esența faptei prejudiciabile comise sub aspectul corespunderii cerințelor legale de claritate și anume reguli și metode de acordare a asistenței medicale, în vigoare la momentul săvârșirii faptei, pe care le-a încălcat inculpatul, dispoziții precise pe care le-a neglijat inculpatul în raport cu circumstanțele din speță.

Colegiul penal notează, că latura subiectivă a infracțiunii date se manifestă prin imprudență (concretizată în neglijență) față de fapta prejudiciabilă și în imprudență (concretizată în încredere exagerată în sine sau neglijență) față de urmările prejudiciabile.

Iar, latura obiectivă a infracțiunii în cauză include: a) fapta prejudiciabilă care ia forma acțiunii sau inacțiunii de încălcare a regulilor sau metodelor de acordare a asistenței medicale; b) urmările prejudiciabile care se prezintă, în mod alternativ, ca vătămare a integrității corporale sau a sănătății, ori decesul pacientului; c) legătura cauzală între fapta prejudiciabilă și urmările prejudiciabile astfel, nu pot fi luate în considerație regulile sau metodele de acordare a asistenței medicale având caracter doar de recomandare (de exemplu, care se conțin în publicații științifice de specialitate), chiar dacă acestea dispun de o autoritate teoretică consemnabilă.

La caz, Colegiul conclude că se atestă prezența atât a laturii subiective cât și a laturii obiective, exprimate prin încălcarea regulilor și metodelor de acordare a asistenței medicale, or, faptul dat rezultă din concluziile raportului de expertiză judiciară în comisie nr.202404X0110 din 30.09.2024 (f.d.176-187, vol.I), potrivit cărora, diagnozele stabilite în ambele instituţii medicale au fost corecte, bazate pe datele clinice şi paraclinice obiective. Tratamentul indicat și administrat în IMSP SR Soroca a fost conservativ corect, *dar fără a ţine cont de prevederile PCN-334 „Ocluzia intestinală superioară la adulţi", care prevedea efectuarea intervenţiei chirurgicale în cazul ocluziei intestinale*.

În IMSP IMU asistența medicală acordată pacientului Belous Boris a fost corectă şi în volum adecvat, in conformitate cu diagnozele stabilite, manifestările clinice existente, în corespundere cu normele şi standardele stabilite (PCN-334).

În cazul efectuării intervenției chirurgicale imediat după stabilirea diagnosticului la data de 11.08.2023, posibilitatea evitării complicațiilor soldate cu deces, nu se exclude.

Asistența medicală acordată în cadrul IMSP SR Soroca, ce ţine de examinarea clinică și paraclinică a pacientului a fost corectă şi în volum suficient pentru stabilirea unui diagnostic clinic corect, *ce ţine de tratament menţionează că nu s-au respectat prevederile PCN-334, care stipulează „Scopul principal în tratamentul ocluziei intestinale este înlăturarea cauzei si restabilirea funcției*

normale a intestinului, ceea ce în majoritatea cazurilor poate fi asigurat numai prin intermediul intervenției chirurgicale. Dar pentru a obține rezultate favorabile operaţia este completată de măsurile conservative. În cazul dat, tratamentul a fost doar conservativ.

În Fișa medicală nr.6613 IMSP SR Soroca, secția UPU, la 09.08.2023 ora 10:45, este indicat că pacientul se considera bolnav de ieri (adică din 08.08.2023), la examinarea primară a bolnavului la data 09.08.2023, ora 13:10, este indicat că „*...pacientul se consideră bolnav de câteva zile (cu alt pix este adăugat 7 zile)*...", din considerentele menționate comisia nu poate răspunde la întrebarea, tardiv sau nu s-a adresat pacientul după ajutor medical. Totodată e necesar de menționat că în cazul dat, cât mai rapid se adresează pacientul după ajutor medical, cu aplicarea unui tratament corespunzător, cu atât mai mari sunt șansele rezolvării pozitive a cazului.

În cazul dat vârsta, obezitatea şi bolile concomitente (cardiopatie ischemică, boala hipertonica, hepatita cronica cu trecere în ciroza, pancreatita cronică subatrofică), nu au influențat la depistarea maladiei de bază, însă a avut o influență negativă asupra evoluției bolii.

Ocluzia intestinală este o urgență chirurgicală şi conform PCN-334, necesită internarea în secţia chirurgie pentru examinarea clinică, paraclinică şi în cazul dat, efectuarea intervenției chirurgicale - ceea ce necesita de realizat în speţă.

Totodată, la 11.08.2023, intervenția chirurgicală i-a fost propusă de către medicul chirurg, *însă pacientul a refuzat categoric (conform consemnărilor din Fișa medicală efectuate doar de către medic)*. În același context e necesar de menționat că, conform prevederilor art. 13 (5) a Legii Nr.263 din 27.10.2005 cu privire la drepturile şi responsabilitățile pacientului, care stipulează: „În caz de refuz la intervenția medicală, exprimat de către pacient, reprezentantul său legal sau ruda apropiata, acestuia i se explică, într-o formă accesibila, consecințele posibile. Refuzul categoric al pacientului se perfectează prin înscrierea respectivă în documentația medicală, cu indicarea consecințelor posibile, şi se semnează în mod obligatoriu de către pacient, reprezentantul său legal sau ruda apropiata, precum şi de către medicul curant". *Astfel, refuzul necesita a fi semnat obligatoriu şi de pacientul sau reprezentatul legal a acestui, ceea ce nu s-a respectat în cazul dat.*

Tratamentul medicamentos aplicat pacientului în IMSP SR Soroca a fost corect, în conformitate cu diagnoza stabilită şi manifestările clinice existente, *iar tratamentul chirurgical, necesar în asemenea cazuri în IMSP SR Soroca, nu a fost aplicat, intervenția chirurgicală fiind realizată doar în IMSP IMU.*

Conform prevederilor PCN 334, în cazul când ocluzia intestinală este provocată de cauze inflamatorii, se aplică operația urgentă amânata care se

efectuează în lipsa răspunsului pozitiv la tratamentul non-operator timp de 24-48 de ore, chiar și fără semne de progresare procesului sau infecției peritoneale.

După examinările clinice, paraclinice, consultația specialistelor și stabilirea unui diagnostic clinic deplin, decizia de a efectua intervenția chirurgicală, aparține medicului chirurg.

Conform datelor din Protocolul de investigație patomorfologic nr.206 din 22.08.2023 din cadrul IMSP IMU, decesul lui Belous Boris a survenit în rezultatul peritonitei purulente totale, ca consecință a perforației ideopatice a intestinului subțire.

După cum s-a menționat supra, diagnosticul clinic a fost stabilit corect și la timp oportun. Referitor la corectitudinea tacticii de conduita ce ţine de tratamentul necesar în asemenea situații ne-am expus mai sus.

Conform prevederilor ordinului nr.265 din 03.08.2009 privind Instrucțiunea cu privire la completarea Fişei medicale a bolnavului de staționar, diagnosticul clinic se stabilește pe parcursul primelor 72 ore de la internare. Conform datelor Fisei medicale din ISMP SR Soroca diagnosticul a fost stabilit corect si la timp oportun.

Monitorizarea lui Belous Boris, în IMSP SR Soroca, a fost insuficientă, reieşind din starea gravă a pacientului. Conform prevederilor ordinului nr.265 din 03.08.2009 privind Instrucțiunea cu privire la completarea Fisei medicale a bolnavului de staționar, monitorizarea bolnavilor în starea gravă sau foarte gravă - se efectuează de câteva ori pe zi, în zilnice menționându-se numaidecât și ora vizitării.

Intervențiile chirurgicale efectuate pacientului în IMSP IMU, au fost cu respectarea normelor stabilite.

În același context, reține și declarațiile expertului judiciar medico-legal al Centrului de Medicină Legală din mun.Chişinău, *****, care a relatat, că în cadrul examinării fişelor medicale ale bolnavului şi ale probelor prelevate s-a constatat precum că, pacientul Belous Boris a fost internat în secţia chirurgie al Spitalului raional Soroca, fiind stabilită diagnoza de ocluzie intestinală adică blocaj al intestinului, care a fost stabilit corect, iar în unele cazuri așa diagnoză nu necesită intervenție chirurgicală *dar anume în acest caz era nevoie de intervenție chirurgicală*. Respectiv, Legea cu privire la drepturile pacientului nr.263 din 27.10.2005 prevede că, în caz de refuz la intervenția medicală, exprimat de pacient acestuia i se explică într-o formă accesibilă, consecințele posibile astfel refuzul categoric al pacientului se perfectează prin înscrierea respectivă în documentația medicală, cu indicarea consecinţelor posibile şi se semnează în mod obligatoriu de către pacient sau reprezentantul său legal (ruda apropiată), precum şi de către medicul curant, astfel la caz se atestă că era doar mențiunea medicului și indicarea refuz fapt care denotă că, aceste norme în cazul lui Belous Boris nu au fost

respectate astfel, în cazul efectuării intervenției chirurgicale aplicate pacientului Belous Boris la timp putea fi evitat decesul persoanei și șansele de supraviețuire erau mai majore.

De asemenea Colegiul penal rezumă, că se regăsește la caz și legătura cauzală dintre fapta prejudiciabilă şi urmările prejudiciabile, or, în concluziile expertale se indică, că, ”...Conform datelor din Protocolul de investigație patomorfologic nr.206 din 22.08.2023 din cadrul IMSP IMU, decesul lui Belous Boris a survenit în rezultatul peritonitei purulente totale, ca consecința perforației ideopatice a intestinului subțire. În cazul efectuării intervenției chirurgicale imediat după stabilirea diagnosticului la data de 11.08.2023, posibilitatea evitării complicațiilor soldate cu deces, nu se exclude...”.

Colegiul penal indică, că nerecunoașterea vinovăției de către inculpatul Grosu Arcadie, nu poate servi ca temei pentru achitarea acestuia, dat fiind faptul că, în cursul judecării cauzei au fost administrate probe care confirmă cu certitudine vina lui în comiterea infracțiunii nominalizate, iar cele invocate de el sub acest aspect sunt apreciate drept o modalitate de exercitare a dreptului la apărare, urmărindu-se scopul evitării răspunderii penale.

Colegiul penal consideră lipsită de substrat și alegația apărării, precum că învinuirea nu conține indicația care reguli sau metode de acordare a asistenței medicale, din toate existente, au fost încălcate de către inculpat și au avut ca urmare decesul lui Belous Boris, or, a fost stabilit cert faptul, că pacientul Belous Boris a fost internat în secția chirurgie al Spitalului raional Soroca, fiind stabilită diagnoza de ocluzie intestinală adică blocaj al intestinului, care a fost stabilit corect, iar în unele cazuri așa diagnoză nu necesită intervenție chirurgicală, *dar anume în acest caz era nevoie de intervenție chirurgicală.* Totodată, decesul lui Belous Boris a survenit în rezultatul peritonitei purulente totale, ca consecință a perforației ideopatice a intestinului subțire, iar în cazul efectuării intervenției chirurgicale imediat după stabilirea diagnosticului la data de 11.08.2023, posibilitatea evitării complicațiilor soldate cu deces, nu se exclude.

Colegiul penal menționează, că ridică dubii serioase și pretinsul refuz, de la intervenția chirurgicală, datat cu 11.08.2023, refuz consemnat doar de medic, or, refuzul în cauză nu a fost semnat de pacient sau reprezentatul legal al acestuia, precum și consemnările referitor la data la examinarea primară a bolnavului la data 09.08.2023, ora 13:10, fiind indicat că ,...pacientul se consideră bolnav de câteva zile (cu alt pix este adăugat 7 zile)...”.

Astfel, Colegiul penal conchide cu toată certitudinea că, reieșind din acțiunile întreprinse de inculpat, se atestă neglijență față de fapta prejudiciabilă și încredere exagerată în sine, față de urmările prejudiciabile.

Referitor la alegația apărării precum că, instanța de fond ar fi depășit limita de judecare stabilită prin art.325 CPP, Colegiul penal o consideră irelevantă, or,

instanța la reținerea faptei ca constatate n-a reținut careva elemente noi, iar referirile instanței la declarațiile expertului date în cadrul judecării cauzei nu cad sub incidența normei invocate.

Astfel, Colegiul penal consideră, că judecând cauza penală instanța de fond în conformitate cu prevederile art.101 CPP a respectat normele procesuale, a verificat complet, sub toate aspectele și în mod obiectiv circumstanțele cauzei, a dat probelor administrate o apreciere legală, le-a analizat din punct de vedere al pertinenței, concludenței, utilității, veridicității, și din punct de vedere al coroborării lor, concluziile instanței de judecată rezultând din materialul factologic acumulat la prezenta cauză penală, iar instanța de apel reține ca fiind justă soluția instanței prin care l-a recunoscut vinovat și l-a condamnat pe Grosu Arcadie în baza art.213 lit.b) CP.

Cu referire la pedeapsa stabilită, Colegiul penal consideră că instanța a ținut cont de prevederile art.61 şi art.75 CP, or aceasta este una corect individualizată și proporțională urmărilor prejudiciabile care au survenit în speța dată și anume decesul victimei, s-a ținut cont de conduita inculpatului Grosu Arcadie, care atât la etapa urmăririi penale, cât și în cadrul instanțelor de judecată, nu și-a recunoscut vina și a considerat că a întreprins toate acțiunile necesare în calitatea sa de medic și nu a încălcat nimic cu toate că materialele cauzei denotă contrariul.

Astfel, Colegiul penal, analizând acțiunile inculpatului și modul în care acesta a comis infracțiunea, ținând seama de gravitatea infracțiunii comise, care conform art.16 CP, este o infracțiune mai puțin gravă, de personalitatea inculpatului, nu a recunoscut vina, nu se căiește în cele comise, nu a făcut tentative de reparare a prejudiciului cauzat prin infracțiune, consideră că pedeapsa sub formă de închisoare pe un termen de 2 ani, cu executare, cu privarea de dreptul de a ocupa funcții în domeniul medicinii pe un termen de 3 ani, este proporțională faptei comise.

De asemenea, Colegiul penal reamintește că pedeapsa este echitabilă atunci când este capabilă de a contribui la realizarea altor scopuri ale pedepsei penale, cum ar fi corectarea condamnatului şi prevenirea săvârșirii de noi infracțiuni, atât de către condamnat, precum şi de alte persoane. Or, practica judiciară demonstrează că pedeapsă prea blândă generează dispreț față de ea şi nu este suficientă nici pentru corectarea infractorului şi nici pentru prevenirea săvârșirii de noi infracțiuni.

De rând cu aceasta, Colegiul penal notează, că sentința în cauză n-a fost contestată în latura acțiunii civile, corpurilor delicte și cheltuielilor judiciare și neconstatând careva derogări, nu stabilește careva temei de a interveni la aceste capitole.

Din considerentele expuse supra, cererile de apel vor fi respinse ca nefondate, cu menținerea sentinței în cauză fără modificări.

În temeiul art.415 alin.(1) pct.1) lit.c) CPP, Colegiul penal, -

D E C I D E :

Apelurile declarate de către inculpatul Grosu Arcadie și de către avocații Bînzari Liliana și Panțîru Victor, împotriva sentinței Judecătoriei Soroca sediul Central din 17.06.2025 pronunțată pe cazul penal de acuzare a lui **Grosu Arcadie** ***** de comiterea infracțiunii prevăzute de art.213 lit.b) CP, se resping ca nefondate cu menținerea în vigoare a sentinței în cauză.

Decizia este susceptibilă de a fi pusă în executare din momentul adoptării, însă poate fi atacată cu recurs la Curtea Supremă de Justiţie în termen de 2 (două) luni de la data comunicării deciziei integrale.

Decizia integrală adoptată și dispozitivul ei pronunțat public la 24.02.2026.

Președintele ședinței: Judecător: Judecător:

Copia corespunde originalului.